

[Tove Lindbo Larsen]

Derefter vil jeg gerne spørge ministeren: Når ministeren ikke vil opsig overenskomsten, hvordan vil ministeren så styre udgifterne i praksiskommunerne?

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Beregningsnormen på 1.000 børn pr. tandlæge er Sundhedsstyrelsens officielle faglige rådgivning til ministeriet, og det er det organ, vi baserer vore beregninger på.

Det er klart, at der er problemer forbundet med styring af praksisområdet. Det er en problemstilling, som er nøjagtig identisk med den, som vi har på sygesikringsområdet og sygesikringsforhandlingerne vedrørende voksentandplejen. Der er ikke andet at sige, end at ved en tilpasning til rammerne er opskriften den samme, som Sygesikringens Forhandlingsudvalg benytter.

Jeg kan sige, at Sygesikringens Forhandlingsudvalg i oktober 1989 har indgået en ny overenskomst med tandlægerne, som arbejder ud fra en økonomisk ramme, og det må være den model, som kommunerne skal overføre i deres forhandlinger med tandlægerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Gebyr ved udskiftning af sygesikringsbevis). (Lovforslag nr. L 101).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om tandpleje m.v. (Lovforslag nr. L 102).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

38) Første behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om afgift af affald og råstoffer.
Af miljøministeren (Lone Dybkjær).
(Fremsat 8/12 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Miljøministeren har gennem det sidste års tid benyttet enhver lejlighed til at understrege, at vi i miljøpolitikken skal væk fra det uplanlagte, det ikke gennemarbejdede, kort sagt væk fra hovsæløsninger. På den baggrund virker det mildest talt ejendommeligt, at ministerens første og hidtil eneste lovforslag i denne folketingssamling fremsættes så sent, at der er 4 dage til at behandle det, 4 dage til, at Folketinget kan tage stilling til afgifter i ½ mia. kr.-klassen.

Og hvad værre er, det indebærer helt urimelige forhold for de områder, der bliver ramt af afgifterne. De får et døgn, måske i heldigste fald halvandet, til at besinde sig på, om de skal komme i deputation i udvalget.

Det sker jo fra tid til anden, at Folketinget arbejder med meget korte frister, og det kan være nødvendigt, fordi omstændighederne kræver det. Men når talen er om L 100, gives der ingen forklarende undskyldning. At regeringen internt har haft svært ved at finde sine egne ben, er ikke en undskyldning for, at Folketinget nu tvinges til et stykke hastværksarbejde.

Jeg kan i denne forbindelse heller ikke dy mig for at sige en bemærkning til den ikketilstedeværende skatteminister, og den skal gå på, at

[Dorte Bennedsen]

man skal være varsom med at kaste med sten, når man bor i et glashus. Jeg forstår, at han forleden i TV-Avisen havde sagt, at Folketinget var som uartige skolebørn, der først skrev deres stile den sidste aften. Dertil må man svare, at når man først får emnet på stilen den sidste aften, har man jo ikke ret mange muligheder for at skrive den før.

Men essensen af de mange paragraffer er, at ministeren ønsker en råstofafgift med et provenu på 200 mio. kr. og en affaldsafgift med et samlet provenu på 500 mio. kr. inklusive den eksisterende afgift.

Socialdemokratiet afviser ikke på forhånd at indføre miljøafgifter. Vi har rent faktisk medvirket til at gennemføre flere af slagsen. Men det forslag, der nu ligger foran os, vil vi godt spise brød til.

Råstofafgiften forekommer os at være en rent fiskal afgift beregnet til at udfylde nogle af hullerne i regeringens finanslov. Ministeren skriver så smukt, at afgiften skal medvirke til finansiering af statslige aktiviteter på miljø- og råstofområdet. Pæne ord, der dækker over, at statens bidrag til de nævnte områder så kan blive mindre.

I bemærkningerne hedder det også, at afgiften skal tilskynde til, at råstofforbruget begrænses. Mener ministeren virkelig i ramme alvor, at fordi vi lægger 5 kr. oven i prisen på en ton ral, vil der blive anvendt mindre ral i Danmark? Min erfaring siger mig, at så naiv kan ministeren ikke være.

Anderledes forholder det sig med affaldsafgiften, som med det nu foreslåede kommer op på et niveau, hvor alle undersøgelser viser, at den vil have en adfærdsregulerende effekt – og så langt så godt. Men til gengæld giver bemærkningerne til affaldsafgiften en række problemer. Af teksten er det meget vanskeligt at se, hvad merprovenuet på 340 mio. kr. skal bruges til, og en sådan uklarhed plejer at være ensbetydende med, at pengene direkte eller indirekte skal i finansministerens kasse til dækning af det voksende underskud.

Jeg skal ikke trække tiden i langdrag ved denne sene førstebehandling, men blot sige, at Socialdemokratiet for det første finder det vigtigt, at kommunerne får dækket deres merudgifter ved loven 100 pct., og vi finder det også vigtigt, at en rimelig del af provenuet reserveres til at få gang i kommunale initiativer på genanvendelsesområdet.

Mine sidste bemærkninger skal gå på ikrafttrædelsestidspunktet, som er 1. januar 1990.

Det er faktisk fuldstændig utåleligt, at regeringen snart sagt hver eneste forsommer påtvinger kommunerne en økonomisk aftale, som kommunerne så loyalt lever op til i deres budgetvedtagelser om efteråret, kun for at opdage ved juletid, at regeringen bryder aftalen og pålægger kommunerne at opkræve langt større takster end dem, de for længst har meldt ud til borgerne.

I øvrigt vil jeg i den forbindelse også gøre den bemærkning, at det må siges at være meget i strid med god skik, at den økonomiske side af forslaget overhovedet ikke har været drøftet med Kommunernes Landsforening.

Rygterne svirrer som bekendt i dette hus, og et af de mere vedholdende rygter går på, at den radikale miljøminister nu har besluttet sig for at lave miljøpolitik sammen med Fremskridtspartiet. Men på trods af disse rygter vil Socialdemokratiet gerne give tilsagn om at gå ind i en fordomsfri drøftelse af, hvordan vi kan tilrettelægge miljøafgifter på de nævnte områder, således at de får en miljøpolitisk effekt, samtidig med at de ikke giver utålelige vilkår for kommunerne.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg tror ikke, det kommer bag på nogen, at jeg på dette sene tidspunkt - vel heller ikke til overraskelse for nogen - erklærer, at Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig lovforslagets hurtige gennemførelse.

Leif Hermann (SF):

Ja, det kan undertiden overraske, at der er nogen, der kan skrive så korte stile om så komplicerede emner, som det just er sket fra den konservative ordførers side.

Nu er det jo afgifter, det her, og i grunden kunne man undre sig over, at regeringspartiernes skatte- og afgiftspolitiske ordfører, hr. Glistrup, ikke er til stede og også behandler det, men sandsynligheden for, at hr. Glistrup er blevet hæs af al den megen optræden på regeringspartiernes vegne i eftermiddag og i aften, er jo overordentlig stor. Så jeg har valgt at anskue det ud fra lidt miljøsynspunkt og måske også lidt afgiftssynspunkt.

Nu er det jo et forslag, miljøministeren fremsætter, og ministeren har igennem sin tid som

[Lelf Hermann]

minister tillagt sig den vane selv at skaffe sig sine indtægter, hvilket måske ikke er helt uklogt. På den anden side betyder det, at den afledede virkning af den politik er den, at så skal den øvrige regering ikke filosofere så forfærdelig meget over Miljøministeriets finansiering, og dermed kan man sætte yderligere besparelser i værk.

Jeg nævner dette, fordi det vel ikke kan være oppositionens opgave at sikre regeringens økonomiske grundlag i finansloven, hvad enten det optræder som en lille særfinanslov for Miljøministeriet eller for regeringen i øvrigt.

Derfor er det væsentligt for os at se på, hvad det er for nogle miljømæssige virkninger, der er af disse afgifter. Nu har afgiftsstyring jo interesseret miljøministeren, og det har også interesseret Folketingets Miljøudvalg en hel del. Det er jo nok det, der gør, at vi nu i disse rationaliseringsstider er oppe på ikke mindre end fire miljøafgiftslove. Vi har en rigtig miljøafgiftslov, som vi lavede sidste år, og så er der jo detail-salgspakningsafgiftsloven, som miljøministeren har fået forærende, og så er der CFC-afgiftsloven, og nu er denne her altså kommet til. Det er fire, og det svarer jo så meget godt til, at vi rationaliserer resten af ministeriets lovgivning til fire miljøgrundlove. Det er bestemt ikke nemt at finde ud af.

Fru Dorte Bennedsen rejste spørgsmålet om provenuet, og hvad det skal bruges til. Det er sådan set blot en anden måde at formulere det spørgsmål på, jeg rejste, nemlig hvilke miljømæssige virkninger denne afgift på affaldet og denne afgift på råstofferne får.

For os er det meget væsentligt, at vi kan se, hvad pengene går til. At vi altså kan se, at den genanvendelsesplan, som ministeren netop er kommet med, og som i hvert fald for indeværende år på genanvendelsessiden har 86,7 mio. kr. på sig, specificeres ud, så vi kan se, hvad der er. De 500 mio. kr., som provenuet jo bliver i 1990, skal de gå til genanvendelse? Eller hvad er der af andre ting, som vi kan forholde os til og være med til at pege på?

Man kunne også vælge det, som kommunerne har sagt. Det ville måske være meget fornuftigt, da det er dem, der har genanvendelsesslæbet, at tilbageføre afgiften fuldstændig til de kommunale genanvendelsesinitiativer. Der er kommet meget fart på i disse år, og ministeren har jo selv sagt, at nu er det slut med forsøgene,

nu er det alvor, nu må der sættes gang i genanvendelsen. Målsætningen med 50 pct.s genanvendelse omkring årtusindskiftet er jo også angivet.

Men der er selvfølgelig også andre ting. Der er renere teknologi, forskellige andre handlingsplaner, naturgenopretning osv., som man nok kan diskutere i denne sammenhæng.

Lad mig sige med hensyn til råstofferne, at det er selvfølgelig vanskeligt at sige, hvorvidt der er tale om nogen – for nu at bruge det skrækelige udtryk – adfærdsregulerende virkning af denne 5 kr.s-afgift pr. m³. Jeg har netop ladet mig fortælle, at på rundt regnet halvdelen af de 40 mio. m³, man årligt udvinder herhjemme, ligger prisen fra 5 kr. til 20 kr., og det er klart, at dér vil 5 kr. formentlig nok have en eller anden form for besparelsmæssig betydning, men i hvert fald ville en nærmere præcisering af, hvor meget adfærdsregulering der ligger i det, være overordentlig ønskelig.

Man skal så være opmærksom på, at ligger der adfærdsregulering i det, så er der ikke tale om de provenubeløb, som ministeren snakker om, og hvis disse provenubeløb er reelle, må vi også have at vide, hvad de skal gå til.

Endelig skal jeg, nu da tiden er udløbet, skynde mig at sige, at vi også er overordentlig betænkelige ved den ikrafttrædelsesdato, ministeren har angivet, den 1. januar 1990.

Hanne Severinsen (V):

Selv om vi i Venstre måske nok en gang imellem synes, at der er afgifter nok her i verden, så vil jeg sige, at afgifter, der samtidig kan virke adfærdsregulerende, dog er bedre end så mange andre afgifter. Og her er der faktisk tale om nogle temmelig fornuftige områder. Derfor håber vi også, at det faktisk vil virke i retning af øget genanvendelse.

Vi vil anbefale forslaget.

Ernst B. Schmidt (FP):

Det lovforslag, der ligger her om afgift på affald og råstoffer, har i hvert fald i første omgang også noget at gøre med bekæmpelse af forurening.

Fremskridtspartiet kan godt acceptere den politik, at vi skal bekæmpe forurening, men måden, man skal bekæmpe forurening på, kan jo altid diskuteres. Jeg vil næsten sige det sådan, at det forslag absolut ikke er Fremskridtspartiets livret.

[Ernst B. Schmidt]

Nu er det jo sådan, at hvis man deltager i et fælles måltid, om jeg så må sige, kunne man så for at tilfredsstille alle jo tænke sig, at det bliver en form for biksemad. Og jeg mener sådan set, at man kan betegne dette forslag som biksemad, hvoraf Fremskridtspartiet altså har lovet at spise sin part.

Vi er meget bekymrede for en hel del af det, der ligger i forslaget. Man kan tænke sig, at der vil ske en forøget, ukontrolleret henkastning af affald. Det er i hvert fald ikke hensigtsmæssigt, hvis dette lovforslag fører til noget sådant, når man lægger store afgifter på.

Men jeg kan sige, at Fremskridtspartiet vil tage sin del af ansvaret for, at lovforslaget kommer igennem, og vi vil da se på, hvor meget vi kan få rettet i udvalget af det, som vi mener bør rettes.

Duetoft (CD):

Ja, også vi i CD vil se på tingene i udvalget. Vi har ikke så meget imod affaldsafgiften, specielt ikke fordi det jo fremgår, at det ikke er en overvældende belastning af boliger rundt omkring, men vi synes nu nok, at stigningen på råstofafgiften er ganske stor.

Vi vil gerne under udvalgsarbejdet for det første se, om kommunernes indvendinger mod forslaget hurtige gennemførelse er relevant.

Det andet, vi gerne vil se på i udvalget, er, hvilken virkning dette får for byggeriet, og hvordan råstofafgiften vil komme til at smitte af. Det er jo dog en stigning fra 20 mio. kr. til 200 mio. kr., vi taler om.

Det tredje, vi gerne vil kigge på, er, hvad ministeren faktisk vil bruge det her merprovenu til. Ministeren skriver jo, at det skal bruges til andre miljøforbedrende foranstaltninger, men det fremgår ikke særlig tydeligt nogen steder, hvad det er for nogle foranstaltninger, så det vil vi bruge natten til at kigge lidt på, men vi skal gøre det i positiv ånd og så vende tilbage med en melding ved anden behandling.

Glønborg (KRF):

Naturligvis er man altid betænkelig, når der lægges ekstra afgifter på noget, som vedrører vort erhvervsliv, der også skal konkurrere med udlandet. Men vi må jo erkende, at råstofafgiften i højeste grad vil ramme hjemmemarkedet, og det vil sige, at det er en udgift, som væltes over på os alle sammen som forbrugere, først og fremmest af byggeri.

Vi mener, at den størrelse, der er sat på afgiften, er sådan, at vi kan holde til det, at vi kan leve med det.

Affaldsafgiften tror vi også på vil have en adfærdsregulerende virkning, og derfor kan vi til slutte os den uden videre betænkelighed.

Men jeg har et meget stærkt kritikpunkt over for det her, og det er, at vi får det på så sent et tidspunkt.

Der er andre ordførere, der har sagt det, og jeg vil gerne sætte tre tykke, kraftige streger under det, at det er næsten ikke til at holde ud for de mennesker, der skal af med det her, at man får sådan noget i begyndelsen af december, og så skal det virke fra 1. januar 1990. Jeg er uforstående over for, at man ikke har kunnet forudse nødvendigheden af den slags ting noget tidligere, så det kunne have været forelagt for længe siden.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg skal takke for de jo i virkeligheden temmelig velvillige udsagn, der er kommet fra stort set alle ordførere. Det er jo en lidt bemærkelsesværdig dag, og jeg skal sige med det samme om det sene tidspunkt, som flere ordførere med rette har været inde på, at det er altså ikke forsvarligt. Det er for sent, og de, der har fulgt med i debatten, ved jo også, hvorfor lovforslaget delvis er blevet forsinket. Alligevel var det altså ønskværdigt at få det med i sammenhæng med finansloven, fordi det var nødvendigt at skabe en bedre økonomisk sammenhæng i finansloven.

Der er ingen undskyldninger for det. Det er for sent, det er fremsat. Det er ikke særlig godt, at der kun er 4 dage til at behandle det.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at grundlaget for det jo oprindeligt var en miljøafgiftslov, som så til gengæld har været forhandlet, og det er også et svar til fru Dorte Bennedsen, som har rejst spørgsmålet om kommunerne. Jeg er godt klar over, at datoen stadig væk er et problem, men det er faktisk ikke sådan, at lovforslaget ikke har været forhandlet med kommunerne, vil jeg bare sige. Det kan vi måske vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Så vil jeg så også sige til fru Dorte Bennedsen, at jeg er da helt enig i mine egne tidligere udsagn om hovsaløsninger, og derfor synes jeg naturligvis heller ikke, at det her passer ind i den større helhed. Jeg kan kun sige om det, at

[Miljøministeren]

det jo er afgiftsforslag, vi har arbejdet med i et stykke tid, og at det gør, at det måske er forsvarligt at pille disse to dele ud af det, som hele tiden har været de nye afgiftsforslag, som skulle gennemføres.

Så er jeg glad for Socialdemokratiets udsagn om, at de ikke på forhånd vil afvise at gennemføre miljøafgifter, og når det drejer sig om råstofafgiften, er det vel rigtigt at sige – men lad os også gennemdrøfte det en lille smule nærmere i udvalget – at den jo i et vist mål er fiskal, idet der dog, som nogle af ordførerne har været inde på, er områder, hvor råstofafgiften måske nok kan have en adfærdsregulerende virkning.

Det er rigtigt, som fru Dorte Bennedsen siger, at herved vil statens bidrag til nogle af områderne blive mindre, men hensigten med afgifterne er jo tosidig, dels adfærdsregulerende og dels at skaffe indtægter til staten. Det synes jeg ikke man behøver at lægge skjul på. Men det er også klart, at jo mere adfærdsregulerende en afgift er, jo mindre provenu er der.

Sammenhængen i forhold til genanvendelse og renere teknologi, som også hr. Leif Hermann kom ind på, vil jeg foreslå at vi går nærmere ind på under udvalgsarbejdet for ikke at forlænge debatten her. Der kan vi også få tilkaldt noget ekspertise på området. Jeg kan oplyse, at genanvendelsesplanen er fremsendt til udvalget – det er ikke nogen ny oplysning – men derudover kommer der en plan for renere teknologi, som formentlig inden jul bliver oversendt til udvalget, så man vil kunne se, hvad der er vores tankegang på dette område, og hvilke initiativer man påtænker. Det er sket på basis af en vurdering af den hidtidige indsats for renere teknologi og et forslag, som Miljøstyrelsen har lavet til en handlingsplan på det felt.

Med hensyn til spørgsmålet om byggeriet og andre problemstillinger af den type vil jeg igen foreslå, hvis det kan accepteres, at vi tager det op i det udvalgsarbejde, der jo følger umiddelbart efter, at vi er færdige med behandlingen her i salen.

Dorte Bennedsen (S):

Ja, jeg undskylder, at jeg tager ordet i anden runde, selv om klokken er mange, men jeg synes ikke – af hensyn til dem, som senere måtte interessere sig for denne sags forløb – at det skal stå helt uimodsagt, når ministeren svarer mig, at det ikke er rigtigt, at forslaget ikke har

været forhandlet med Kommunernes Landsforening.

Jeg vil gerne spørge, om ministeren kan bekræfte, at Kommunernes Landsforening har fået en orientering om indholdet, men at den ikke har haft en forhandling og slet ikke en forhandling om økonomien. Jeg synes, man kunne tolke ministerens ord modsat.

Og så bare til sidst den enkelte bemærkning, at det glædede mig at lytte til Kristeligt Folkepartis ordfører, for så vidt jeg kunne forstå hvad der blev sagt, er Kristeligt Folkepartis ordfører enig i, at ikrafttrædelsestidspunktet ikke skal være 1. januar 1990, og jeg må sige, at det vil ikke alene glæde mig, men det vil glæde Kommunernes Landsforening og kommunerne overordentligt meget.

Leif Hermann (SF):

I mit første indlæg luftede jeg den mulighed, at man kunne tilbageføre enten hele provenuet eller væsentlige dele af provenuet til kommunerne, i hvert fald så meget som kommunerne skal bruge til genanvendelsesinitiativer.

Nu ved jeg jo godt, som jeg vist også nævnte det, at vi på et eller andet tidspunkt i denne folketingssamling bliver præsenteret for de såkaldte miljøgrundlove, og nogle af os har haft lejlighed til at kigge ministeren over skulderen og finde ud af, at genanvendelsesloven bliver indarbejdet i den kommende miljøbeskyttelseslov.

Det er da muligt, at man først skal drøfte disse ting på det tidspunkt, men ministeren har jo altid været meget opmærksom på, at et af principperne for disse nye love også er, at ansvar og kompetence skal følges ad, ikke sandt? Og så passer det jo, hvis man også sætter nogle penge ind i den ansvars- og kompetencesammenhæng. Så jeg vil bede ministeren om måske at komme med en kort kommentar til spørgsmålet om, hvorledes man eventuelt kunne styrke kommunerne økonomisk i denne sammenhæng med nogle af de penge, som jo alligevel bliver opkrævet derude, hvor borgerne er, nemlig ude i kommunerne, ved en stigning i den afgift, som borgerne betaler for renovation.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

For at jeg ikke skal være blevet overfortolket af fru Dorte Bennedsen, er jeg nødt til at præci-

[Glønborg]

sere, at det, jeg skældte ud over, var det sene fremsættelsestidspunkt. Så kan man sige, at resultatet er det samme. Der er for kort tid imellem fremsættelsestidspunktet og ikrafttrædelsestidspunktet.

Det problem kunne jo have været løst på to måder. Nu er der selvfølgelig kun én måde tilbage at løse problemet på, eller også må man affinde sig med, at sådan er det altså.

Men jeg håber da, at vi kan snakke sammen om det i udvalget, og det kunne da også være, at en sådan massiv protest fra os alle sammen hele vejen rundt kunne få regeringen til at overveje at skubbe ikrafttrædelsestidspunktet noget, så vi kunne gøre det i pæn bred enighed. Det ville da glæde mig umådelig meget, om det kunne lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg må forstå, at Kristeligt Folkeparti, som jo faktisk er tungen på vægtskålen i denne sag, ikke ønsker at medvirke aktivt til det.

Så skylder jeg hr. Glønborg en undskyldning. Jeg burde af erfaring have vidst, at Kristeligt Folkeparti taler med to tunger.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg er altså nødt til at sige til fru Dorte Bennedsen, at det vil jeg ikke have siddende på mig. Der er ikke talt med to tunger, men talt klart og tydeligt. Det er så et spørgsmål, om man hører efter, hvad der bliver sagt. Jeg vil ikke tages til indtægt for noget, jeg ikke har sagt.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Problemet er, at hr. Glønborg ikke har sagt klart, om han aktivt vil arbejde for at få udskudt ikrafttrædelsestidspunktet.

Hr. Glønborg ved lige så vel som jeg, at hvis han aktivt går ind og ikke bare lægger sig i skyggen af, hvad vi andre eventuelt gør, kan han ændre dette ikrafttrædelsestidspunkt.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Man kan sige det på så mange måder: med to tunger, med ild i munden osv. Der er mange versioner af den samme historie.

Jeg vil da også godt vide, hr. Glønborg, hvad Kristeligt Folkeparti mener; det er ikke helt ligegyldigt i denne sammenhæng. Jeg forstod det således, at Kristeligt Folkepartis ordfører gav udtryk for bekymring for den ikrafttrædelsesdato, som lovforslaget har. Den bekymring deles af fru Dorte Bennedsen og mig.

Nu vil jeg gerne vide, hr. Glønborg: Er det forsvarligt at lade dette lovforslag eller denne lov, når majestæten har stadfæstet det, træde i kraft den 1. januar 1990 ud fra det, vi ved nu inden udvalgsbehandlingen? Det må hr. Glønborg kunne svare klart ja eller nej til.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Om det er forsvarligt, er et spørgsmål om, hvorvidt der er nogen, der vil forsvare det. Jeg har selvfølgelig lyttet spændt til, om miljøministeren havde et forsvar at komme med.

Jeg vil sige, at selvfølgelig er det ikke umuligt, men det er særdeles upraktisk, og ud fra mit ønske om, at vi altid skal prøve at lave så mange ting som muligt i bred enighed, vil jeg ikke hoppe på hverken den ene eller den anden vogn i denne sag. Jeg sagde, at vi vil se på det, vi vil drøfte det i det udvalgs møde, vi nu skal have, og lad os så se, hvilket resultat vi kan komme til.

Jeg har ingen forpligtelse til at skulle svare den ene eller den anden præcist på, hvad resultatet bliver, når vi er kommet igennem det udvalgsarbejde, som vi skal i gang med nu. Jeg ønsker, at vi kunne prøve, om ikke vi kunne finde en løsning i fællesskab.

Duetoft (CD):

Nu er hele den sidste diskussion i forbindelse med de korte bemærkninger i virkeligheden ligegyldig, for vi skal kun bede ministeren følge det sagligt rigtige i stedet for at falde for andre argumenter. Det er ikke for at være ubehagelig over for ministeren – jeg håber stadig væk, vi kan snakke positivt om det i udvalget – men faktisk står jeg med bilag 7 fra udvalgets behandling. Det er svaret på spørgsmål 1 om Kommunernes Landsforening, hvor ministeren direkte siger, at hun godt er klar over, at ikrafttrædelsesdatoen vil give problemer, men at man, fordi man har en aftale om finansloven, er nødt til at gennemføre tingene nu.

[Duetoff]

Jeg vil godt opfordre ministeren til at hjælpe med til, at vi i udvalget gør det sagligt rigtige og finder en eller anden konto på finansloven, hvor vi kan putte tingene ind i stedet for. Det kan ikke være rigtigt og rimeligt over for de mennesker, der skal fungere med denne lov, at vi, fordi der er en dato i forbindelse med finansloven, der hedder i morgen eller i overmorgen, skal gøre noget, som ministeren på forhånd siger vil give problemer for kommunerne. Det synes jeg ikke kan være rimeligt, og derfor bliver Kristeligt Folkeparti så fuldstændig ligegyldigt, for så bliver det nemlig et bredt, fint udvalg med ministeren i spidsen, som gennemfører disse ting, og det er vi tilfreds med.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Til fru Dorte Bennedsen skal jeg sige, at jeg formentlig ikke har udtrykt mig præcist nok om Kommunernes Landsforening. Vi havde miljøafgiftsforslaget til høring i oktober. Jeg har sikkert brugt ordet »forhandling«, men det har været ude til høring i oktober, for da havde vi den almindelige miljøafgiftslov ude, hvori affaldsafgiften og råstofafgiften indgik plus de allerede eksisterende afgifter. Nu er to af dem pillet ud med henblik på en hurtig gennemførelse. Derfor er det jo ikke korrekt at sige »forhandling«, for der er tale om, at det har været ude til høring.

Men lad os komme nærmere ind på, hvilke konfliktpunkter der er i forhold til kommunerne. Kommunerne får selvfølgelig den kompensation, de også har fået i forbindelse med den tidligere affaldslov.

Når det drejer sig om det spørgsmål, hr. Leif Hermann rejste om genanvendelse, vil jeg sige, at halvdelen af den genanvendelsesbevilling, der står på finansloven, går til kommunerne, men også det kan vi uddybe i forbindelse med udvalgsarbejdet. For min skyld kan vi selvfølgelig også godt tage det her, så skal jeg gå nærmere i detaljer med det.

Ikrafttrædelsestidspunktet er da et problem for kommunerne, lige så vel som det er et problem for mange. Vi haster forslag igennem, og jeg står i den situation, at der på dette område skal skaffes det og det provenu. Så enkelt er det. Sådan er det med så mange ting, vi gennemfører i Folketinget, at det går hurtigere, end vi selv synes om.

Det kan jeg også mindes fra de 13 år, jeg har siddet med andre regeringer, hvor vi har hastet lovforslag igennem. Der er i og for sig ikke noget specielt nyt i det, men det gør det jo ikke mere forsvarligt, at der ikke er noget nyt i det, men for mig er det stort set bare fuldstændig, som det plejer at være. Derfor er datoen naturligvis problematisk for kommunerne, fordi det kommer så sent. Det er på den anden side ikke noget, der kommer bag på kommunerne, for vi har haft dette affaldsforslag ude.

Det har stået på finansloven, siden den blev offentliggjort, at affaldsafgiften ville blive 125 kr. Nu bliver den altså 130 kr. pr. ton. Der er altså i den forstand ikke noget nyt for kommunerne, for det har faktisk figureret på finansloven, og vi har altså også haft et forslag ude til høring.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

39) Første behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Ombygning af kørekort).

Af justitsministeren (Engell).
(Fremsat 8/12 89).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Erling Christensen (S):**

I november sidste år udstedte justitsministeren en bekendtgørelse, der skulle gøre det muligt at gennemtvinge en gebyrbetalt tvangsombygning af vore gode kørekort til et såkaldt EF-kørekort. Nu står vi så igen en sen aften time ligesom sidste år forud for finanslovforhandlingerne og skal drøfte forslaget.